

Մ. Տամէին այլ մասնաւոր ողջոյն, ինչպէս որ ես իր ողջոյնները ընդունեցայ. յուսամ որ ձեզի այլ աղէկ *esprit*-ով գաղղիարէն շարադրութիւններ ընել տայ: Ամէնուդ այլ ձեռք տալով մնամ բարեացակամ

Հ. ՂԵՌՈՒՄ. ԱՍԵՍԵՍԵՍ
Ո. Կ.

Խաւրած յիշատակաց նոճույն ճղիկները հաճութեամբ ընդունեցայ, և հանգուցեւոյն խաչին վրայ դրի:

Նոյնպէս այլ հաւարուսիկ ընծանիդ ընդունեցայ և յանձնեցի դայեկի մը. եթէ յաջողի հանել ծածկուած թեւերները, աւետիս կու տամ, որ դուք այլ դրօշնիդ կանգնէք և ուրախանամք:

ԳԵՐԵՉՄԱՆ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾ ԱԼԻԳԱՆԾ

Քնարը մարմար է հիմայ. լարերը լճու քանդակներ.
Անոր երգերն հըրաշունչ որ մըրկափել լուեցին,
Գեռ կը հնչեն, Աւարայր, դեռ կը հնչեն, զերդ պղինձին
Բաշխող մուրճներ աղամանդ. ձեռքն աստուծոյ մ'ոսկեփեր...

- Ու բանաստեղծն, երբ կ'անցնին ժամերը, բիւր տարիներ,
Իր աքիւնին կը հսկէ, կը ժպտի բոց իր սրտին
Որ այրեցաւ զերդ բուրվառ՝ օտարութեան ափունքին,
Մինչդեռ խունկէն՝ հայրենի տաճարը միշտ կը լեցուէր...

Եւթ մահուան ձեռքին տակ հանճարեղ գանկն է փշրած,
Միտքն արփածել կը փախչի վիշապափել, երկնասլաց,
Միտքն որ ցեղի մը կեանքին եղաւ օրդան հրեղէն...

Եւթ Քրնարն է մարմար, անոր լարերն ունկընդի
Կ'ընեն Քերթողը մեռած յաւերժութեան անպատիւ
Երգին որ միշտ կը յառնէ լռած անհուն շրջերէն...

ԱՐՄԷՆ ԵՐԿԱՌ

